

זכרונות שוחה ביצועו. עם זאת, צוותן מ'אזרע' בזוז' לאו' ז' עזבון
 חילוני, והפסיק לבוא לבית הכנסת, ורק פעם אחת בשנה בימים הנוראים היה מנייע לתהפלל, אבל יותרת לו' ז' יוזמות עם בני קהילתיה והוא בא להשתתף בשניות, ופעס אחת הגיע לשמחה, והוא שם בחור מבוגר בעל מדרוגה שלמד בקולצק, ונזכר דבריו יוקם ושבחים על דרגתו של החתן ברותיות, וחירר לו בן הרם, חורי חרמאנא לבא, והוא תחה כוונתו שהעניר זה המידות הטובות, והשיב לו הדרשן כי חוץ נחלה יש גם נשמה, והיינו שהנשמה אינה מוסתפקת בכמידות טובות, אלא צריך גם תורה ומצוות.
 ולאחר מכן נפטר אודם בגין צערו, והוא היה בן בחור צעיר שהיה ביל רגש גדור וללא רעה להיחד קדיש אחר מיטנת, פפני שלא היה מאמין ולא הבין ודוח עשו כהה מן חטפים, ובאותה תקופה שלטו הבריטים בארץ, וקבעו מכסה כמה יהודים יכולו להכנס אליה, ונעוזל שעוזר דיברים שהגיעה לארץ וגורשו על ידי הבריטים לקפיסין, והוא החל ועוד בראש קבוצת מפניהם כדי שיוציאו לפלייטים להיננס בארץ, והשותפים הבריטים הזהירו אותם שלא ייפינו, אך הוא לא שמע להם והכל והפכו, והבריטים ירו בו ורורגו.
 הנה בחור צער זה שלא היה מאמין ולא רצה לומר קדיש אחר מיטת אבינו, לרבות הכל כוון שמסר את נפשו לטובות הפליטים, יש לו עמל הבא כמחרוי לך, ואף על פי שהוא ששה זאת מותך לאומיות, אין זה כוון לאומיות אצל גויים הנובעת רק מוגואה, אלא עשה זאת מותך אהבת הרבנות של יהודים, וגם חילוניים שאינם שמורי תורה ומצוות, אם הם מושרים את נפשם לעצלת אחרים מותך אהבת הרבנות, יש להם עלים
 הבא כמו הרוגי לד שמשו את נפשם לטובות בני העיר.

זכות הילד
מרדי אוחב ציון נ"י
רגל חלאקה

EN 12:36 09/02/2014